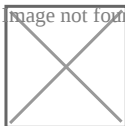

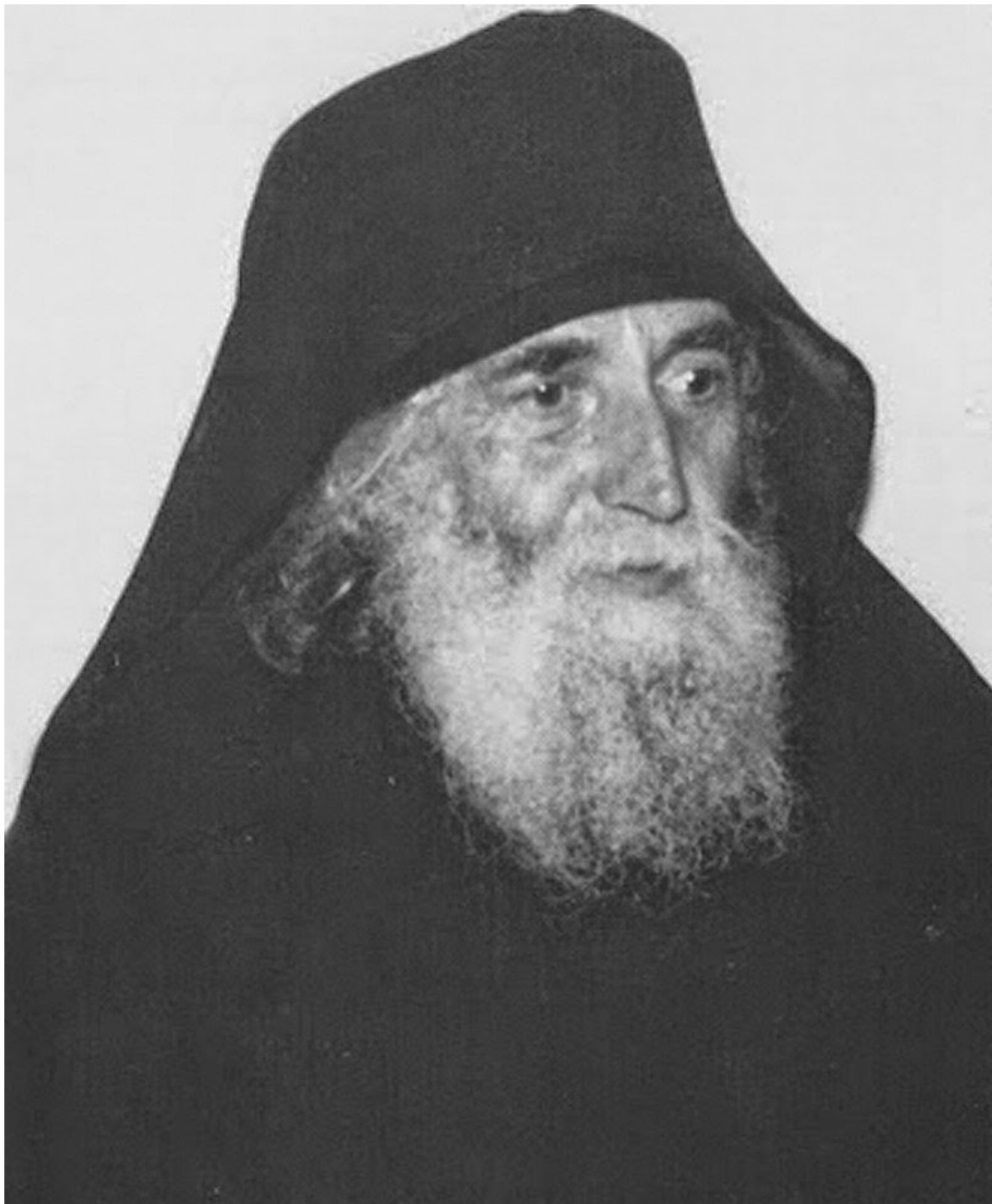
15 Οκτωβρίου 2014

Ας μην πετροβολούμε τους ανθρώπους... χριστιανικά.Μακαριστός Γέρων Παΐσιος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Είπα σε κάποιον μια φορά: «Τι είσαι εσύ; Μαχητής του Χριστού η μαχητής του πειρασμού; Ξέρεις πως υπάρχουν και μαχητές του πειρασμού;». Ο Χριστιανός δεν πρέπει να είναι φανατικός, αλλά να έχει αγάπη για όλους τους ανθρώπους. Όποιος πετάει λόγια αδιάκριτα, και σωστά να είναι, κάνει κακό. Γνώρισα έναν συγγραφέα που είχε ευλάβεια πολλή, αλλά μιλούσε στους κοσμικούς με μια γλώσσα ωμή, που

προχωρούσε όμως σε βάθος, και τους τράνταζε. Μια φορά μου λέει: «Σε μια συγκέντρωση είπα αυτό και αυτό σε μια κυρία». Αλλά με τον τρόπο που της το είπε, την είχε σακατέψει. Την πρόσβαλε μπροστά σε όλους. «Κοίταξε, του λέω, εσύ πετάς στους άλλους χρυσά στεφάνια με διαμαντόπετρες, έτσι όμως που τα πετάς, σακατεύεις κεφάλια, όχι μόνο ευαίσθητα αλλά και γερά». Ας μην πετροβολούμε τους ανθρώπους... χριστιανικά. Όποιος ελέγχει μπροστά σε άλλους κάποιον που αμάρτησε ή μιλάει με εμπάθεια για κάποιο πρόσωπο, αυτός δεν κινείται από το Πνεύμα του Θεού· κινείται από άλλο πνεύμα. Ο τρόπος της Εκκλησίας είναι η αγάπη· διαφέρει από τον τρόπο των νομικών. Η Εκκλησία βλέπει τα πάντα με μακροθυμία και κοιτάζει να βοηθήσει τον καθένα, ο,τι και αν έχει κάνει, όσο αμαρτωλός και αν είναι.

Βλέπω σε μερικούς ευλαβείς ένα είδος παράξενης λογικής. Καλή είναι η ευλάβεια που έχουν, καλή και η διάθεση για το καλό, αλλά χρειάζεται και η πνευματική διάκριση και ευρύτητα, για να μη συνοδεύει την ευλάβεια η στενοκεφαλιά, η γεροκεφαλιά (το γερό δηλαδή αρβανίτικο κεφάλι). Όλη η βάση είναι να έχει κανείς πνευματική κατάσταση, για να έχει την πνευματική διάκριση, γιατί αλλιώς μένει στο «γράμμα του νόμου», και το «γράμμα του νόμου αποκτείνει». Αυτός που έχει ταπείνωση, δεν κάνει ποτέ τον δάσκαλο· ακούει και, όταν του ζητηθεί η γνώμη του, μιλάει ταπεινά. Ποτέ δεν λέει «εγώ», αλλά «ο λογισμός μου λέει» ή «οι Πατέρες είπαν». Μιλάει δηλαδή σαν μαθητής. Όποιος νομίζει ότι είναι ικανός να διορθώνει τους άλλους έχει πολύ εγωισμό.

– Όταν, Γέροντα, ξεκινάει κανείς από καλή διάθεση να κάνει κάτι και φθάνει στα άκρα, λείπει η διάκριση;

– Είναι ο εγωισμός μέσα στην ενέργειά του αυτή και δεν το καταλαβαίνει, γιατί δεν γνωρίζει τον εαυτό του, γι' αυτό πιάνει τα άκρα. Πολλές φορές από ευλάβεια ξεκινούν μερικοί, αλλά που φθάνουν! Όπως οι εικονολάτρες και οι εικονομάχοι. Άκρη το ένα, άκρη το άλλο! Οι μεν έφθασαν στο σημείο να ξύνουν την εικόνα του Χριστού και να ρίχουν την σκόνη μέσα στο Άγιο Ποτήριο, για να γίνει καλύτερη η Θεία Κοινωνία· οι άλλοι πάλι έκαιγαν τις εικόνες, τις πετούσαν... Γι' αυτό η Εκκλησία αναγκάσθηκε να βάλει ψηλά τις εικόνες και, όταν πέρασε η διαμάχη, τις κατέβασε χαμηλά, για να τις προσκυνούμε και να απονέμουμε τιμή στα εικονιζόμενα πρόσωπα.

ΠΗΓΗ : ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ, Β ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ,εκδ.
ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ», ΣΟΥΡΩΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1999, σ. 78 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr